

af Kendsgerningerne, som om han virkelig oversaa dem. Det, han ser, er 1 750 000 arbejdsløse. Det, han ser, er Industrier o. s. v., som ikke løber rundt. Overfor alt dette hævder han: En passiv Handelspolitik løser ingen Opgave som den, der her ligger for os, her maa en aktiv Handling til, og som et af Midlerne til at faa Luft og et af Midlerne tillige til at forberede den Fremtid, der ligesom Fortiden skal leve af det oversøiske Marked, siger han: Lad os begynde paa en virkelig organiseret Emigration.

Naar jeg nu siger, at denne Tanke maa vi ogsaa tage op, thi ogsaa over os vil efter min Overbevisning Forholdene komme, ogsaa vi vil finde det vanskeligere og vanskeligere at klare os, ogsaa vi maa indenfor Europa medvirke til en Emigration, nøjagtig som den foregik forrige Aarhundrede igennem, den Gang ikke organiseret fra Staternes Side, men frivilligt — naar jeg siger, at den samme Tanke maa tages op her, vil ærede Herrer lige straks svare mig: Ja, England kan jo sagtens tale, England raader, som du selv sagde, over en Fjerdedel af alt Land paa Jorden, men vi har ingenting, vi kan kolonisere i. Dertil kan jeg kun svare: Det er en Vanskelighed mere, det underkender jeg ikke, men Opgaven ligger der, og Opgaven maa løses, og dette er en af de Veje, ad hvilke denne Løsning maa finde Sted.

Og dette er ikke noget, jeg siger for at søge at vække Stemning ude i Befolkningen for Udvandring. Ingen ved bedre end jeg, hvad man sætter til ved Udvandring, ingen kan fortælle mig noget om de Savn og de Ofre, man maa bringe ved Udvandring; men det er noget, jeg udtaler, ikke alene som Følge af mit Syn paa Situationen, men tillige, fordi der ikke gaar en Dag, uden at jeg modtager Henvendelser fra Mennesker, som vil ud, om Raad og Vejledning, og som det gaar mig, saaledes gaar det alle, som jeg kender, af hvem Folk kan vente at modtage saadanne Raad og Vejledninger. Og naar Herrerne vil spørge, hvorledes jeg tænker mig en organiseret Udvandring, hvorledes jeg vil gribe det an, saa vil jeg hertil svare, at jeg tror ikke, det lige i Øjeblikket vil være rigtigt for aabent Tæppe at diskutere dette her. Derimod mener jeg, at det vil være rigtigt for Rigsdagen og nødvendigt for Rigsdagen at beskæftige sig med Spørgsmaalet, og jeg vil derfor opfordre til, at man samles til et lukket Møde om det, og jeg vil da ogsaa opfordre til, at man tilkalder nogle af dem, som fuldstændig uafhængigt af mig

har taget de praktiske Skridt i saa Henseende.

Dette er imidlertid kun et Spørgsmaal, der frembyder sig blandt flere andre ved Overvejelserne om Tilrettelægnngen af Handelspolitikken for Fremtiden. Der er ogsaa andre Spørgsmaal, jeg kunde ønske at udtale mig om, og jeg kunde her ønske at udtale mig om et væsentligt Punkt — lad mig tage Tyren ved Hornene og lad mig sige: Beskyttelsestoldspørgsmaalet. Jeg vil her gerne henvende mig ganske særlig til den højtærede Landbrugsminister, thi uanset hvilken Rolle den højtærede Minister spiller indenfor Ministeriet, hvormed jeg ingen Mening kan have, repræsenterer han udadtil i ganske særlig Grad Modstanden mod al Tale om Beskyttelse af nogen Industri. Det er rigtigt, at han følges i nogen Grad i Kølvanet af den højtærede Handelsminister, men mere dog, synes jeg, som den lille Jolle følger efter det store Skib; hverken Kølvanet eller Bovvanet er saa kraftigt for den lille som for det store, og derfor er det, at jeg i dette Spørgsmaal ganske særlig henvender mig til den højtærede Landbrugsminister.

Den højtærede Minister førte for nogle Dage siden en Debat om Jordlovene med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Den højtærede Minister sagde om Ordføreren for Socialdemokratiet, at han havde Jord paa Hjernen. Hvis han var en Henry George Mand, hvad jeg nu ikke er fuldstændig klar over, ja, saa har han Jord paa Hjernen, den Slags er der ikke meget at stille op med, det er rigtigt; men det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokratiet den Dag, sagde til den højtærede Landbrugsminister, at han i hvert Tilfælde havde gamle liberale Doktriner paa Hjernen, og naar man hører den højtærede Minister udtale sig om Toldspørgsmaal og hvad dermed hænger sammen, skulde man virkelig tro, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet havde Ret. Naar jeg hører den højtærede Landbrugsminister udtale sig om disse Spørgsmaal, spørger jeg hele Tiden mig selv: Men kender da Landbrugsministeren ikke hele Udviklingen i Henseende til Told, kender den højtærede Landbrugsminister da ikke Resultaterne af denne Udvikling, kender den højtærede Landbrugsminister da ikke Tiden for Gennembruddet af Frihandelen, og kender den højtærede Landbrugsminister ikke Resultaterne af Frihandelen? Det staar for mig uklart, om den højtærede Landbrugsminister ved noget om alt dette, der ikke omhandler andet end